

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/77/2020
Identifikačné číslo spisu:	2118013243
Dátum vydania rozhodnutia:	25.02.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:2118013243.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obvineného M. L., pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 216 ods. 1 Trestného zákona a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 25. februára 2021 dovolanie obvineného podané prostredníctvom obhajcu Mgr. Ing. Juraja Trokana proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 27. júna 2019, sp. zn. 5To/64/2019, a jednomyselne takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného M. L. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Trnava (ďalej aj „okresný súd“) rozsudkom z 9. apríla 2019, sp. zn. 1T/94/2018, v bode I. uznal obvineného M. L. (v spoločnom konaní s V.I. H.) za vinného z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona („Tr. zák.“) k § 216 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. k § 219 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe v ňom uvedenom s tým, že v presne nezistenom čase v dobe približne od 01.00 hod. do 05.00 hod. dňa 11. augusta 2018 v obci E. na Z. ulici pred rodinným domom č. XXX/XX, po predchádzajúcej vzájomnej dohode s W. I. z otvorenej garáže bez brány na neoploštenom pozemku zapísanom na liste vlastníctva č. XXXX, sa zmocnili tam odstaveného neuzamknutého osobného motorového vozidla zn. Škoda Octavia, EČ: G., farby strieborná metalíza, VIN: G., v hodnote 1.587,50 € bez DPH, a to bez súhlasu jeho majiteľa - poškodeného J. W., spolu s ďalšími vecami nachádzajúcimi sa v tomto motorovom vozidle, a to aj platobnej karty č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX vydané k osobnému účtu poškodeného J. W. č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedenému v M. M., F.. M., s úmyslom toto motorové vozidlo, ktoré naštartovali pravým náhradným kľúčom odloženým vo vozidle, prechodne použiť na cestu do mesta Sereď, kde v predajni obchodnej siete H. V. na ulici D. O. XXXX v dvoch prípadoch si spoločne vybrali tovar a prišli k pokladni, kde dňa 11. augusta 2018 odcudzenou platobnou kartou číslo XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX vydanou J. W. k jeho účtu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX zaplatili za zakúpený tovar, a to v čase asi o 06.08 hod. sumu 18,80 € a v čase asi o 08.13 hod. sumu 19,50 €, čím spôsobili poškodenému J. W. škodu v súhrnnej výške 38,30 €.

Za to okresný súd obvinenému M. L. uložil podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere tri roky, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia. Zároveň mu bola podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku („Tr. por.") uložená povinnosť spoločne a nerozdielne (s V. H.) nahradiť poškodenému J. W. škodu vo výške 1.585,80 € s tým, že poškodený bol podľa § 288 ods. 2 Tr. por. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

V bode II. rozsudku okresného súdu bol obvinený M. L. podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodený spod obžaloby pre skutok právne posúdený ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. na tam uvedenom skutkovom základe, pretože nebolo dokázané, že spáchal skutok, pričom poškodená N. N. bola podľa § 288 ods. 3 Tr. por. odkázaná s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti rozsudku okresného súdu (jeho odsudzujúcej časti) podali odvolania obvinení M. L. a V. H., na základe ktorých Krajský súd v Trnave (ďalej aj „krajský súd") rozsudkom z 27. júna 2019, sp. zn. 5To/64/2019, podľa § 321 ods. 1 písm. f), ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok okresného súdu v bode I. vo výroku o náhrade škody a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. a § 288 ods. 1 Tr. por. poškodeného J. W. odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces. Rozsudok krajského súdu prevzal obvinený L. 23. septembra 2019 a jeho obhajkyňa 20. septembra 2019.

Proti rozsudku krajského súdu podal dovolanie obvinený Š. L. vo svoj prospech prostredníctvom obhajcu Mgr. Ing. Juraja Trokana podaním z 31. augusta 2020 urobeným elektronickými prostriedkami, doručeným na okresný súd v ten istý deň (č. l. 1197 - 1202). Dovolateľ navrhol, aby dovolací súd vyslovil, že v konaní došlo k porušeniu zákona a napadnuté rozhodnutia zrušil s výnimkou výroku okresného súdu o oslobodení spod obžaloby s tým, že dovolanie podáva z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), g), h) a i) Tr. por. len ohľadom skutku, za ktorý bol odsúdený, pričom rozhodnutie v časti oslobodenia spod obžaloby dovolaním nenapáda. Obvinený uviedol štyri dovolacie námietky týkajúce sa

- zmeny právnej kvalifikácie s tým, že celé konanie od začiatku trestného stíhania bolo vedené pre trestný čin krádeže až do skončenia hlavného pojednávania a považuje za neprípustné, aby sa celý čas obhajoval proti trestnému činu krádeže a súd nakoniec zhodnotil, že k takémuto trestnému činu vôbec nedošlo, avšak obvineného uznal vinného zo spáchania iného trestného činu, čím bolo porušené právo na obhajobu, keďže išlo o kvalitatívne úplne odlišné trestné činy a následkom toho nemal v priebehu konania absolútne možnosť brániť sa voči trestnému činu, z ktorého som bol napokon uznaný vinným,
- nezákonnosti výpovede svedka W. I., ktorý bol v konaní vypočutý ako svedok, hoci neskôr bol z trestného činu spáchaného rovnakým činom obvinený a považuje za nezákonné, aby osoba podozrivá už z jednotlivých výpovedí v prípravnom konaní zo spáchania rovnakého trestného činu bola o tom istom skutku v jednom konaní vypočúvaná v pozícii svedka a v inom konaní v pozícii obvineného a obvinený považuje jeho svedeckú výpoveď za nezákonnú a nepoužiteľnú ako dôkaz,
- námietky zaujatosti s tým, že súd o nej nekonal vrátane návrhu na odňatie a prikázanie veci, ktorú vyslovil jednak obvinený H., jednak dovolateľ, námietka zaujatosti bola prezentovaná súdu bezodkladne potom, ako sa dovolateľ dozvedel o dôvodoch a išlo o to, že obvinený H. vypovedal na X. W., ktorá je vnučkou F. W., ktorá bola prísediacom na Okresnom súde v Trnave, čím bola daná zaujatosť sudcov tohto okresného súdu a súd sa touto námietkou vôbec nezaoberal,
- poľahčujúcich okolností s tým, že súd nesprávne vyhodnotil poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, resp. neumožnil obvinenému využiť postup podľa § 257 ods. 1 písm. b) a skutok oľutovať, najmä vo vzťahu ku skutku, keď hlavné pojednávanie bolo vedené za 2 skutky a k týmto skutkom spoločne obvinený nebol ochotný urobiť vyhlásenie o vine, keďže zo skutku 2 sa od začiatku cítil byť nevinný, avšak vinu zo skutku 1 pociťoval a vo svojej výpovedi aj opísal priebeh skutku tak, ako bol opísaný v obžalobe, resp. v rozsudku, teda viny za tento skutok si bol vedomý, avšak nemal možnosť robiť spomínané vyhlásenie o vine (len vo vzťahu k tomuto skutku) a až do skončenia hlavného pojednávania bolo konanie vedené pre inú právnu kvalifikáciu a preto aj forma prejavu ľútosti musí byť posudzovaná zásadne odlišne v závislosti od konkrétnej právnej kvalifikácie; dovolateľ tiež namietol, že už počas konania

nahradiť poškodenému škodu a to, že náhrada škody bola poskytnutá treťou osobou, nemôže zakladať záver súdu o tom, že nedošlo k náhrade škody dovolateľovým pričinením a aj táto skutočnosť bola súdmi vyhodnotená nesprávne.

Podaním z 23. decembra 2020 urobeným elektronickými prostriedkami (zaslaným následne okresným súdom za už predloženým spisom a na dovolací súd doručeným 30. decembra 2020) dovolateľ prostredníctvom obhajcu doplnil dovolanie s tým, že ide o doplnenie ohľadom námietky zaujatosti a predložil písomné vyjadrenie Okresného súdu Trnava z 24. septembra 2020, 1SprI/45/2020, z ktorého vyplýva, kedy na súde pracovali dotknuté osoby F. W., V. W. X. a V. W., z ktorých dovolateľ vyvodzuje zaujatosť konania voči svojej osobe, na ktorú poukázal.

K podanému dovolaniu sa vyjadrila Okresná prokuratúra Trnava písomným podaním doručeným na okresný súd 14. septembra 2020 (č. I. 1208 - 1209), ktorým navrhla dovolanie odmietnuť podľa § 382 písm. c) Tr. por., pretože nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., pričom vyjadrenie obsahovalo aj stanovisko k jednotlivým uplatneným dovolacím námietkam. K zmene právnej kvalifikácie prokurátor poukázal, že súd nie je viazaný právnym posúdením skutku v obžalobe a v prípade, že skutok pri zachovaní jeho totožnosti súd kvalifikuje rozdielne od obžaloby ako iný trestný čin, nie je porušené právo na obhajobu. K namietanej nezákonnosti výpovede svedka W. I. prokurátor uviedol, že nie je žiadna zákonná prekážka, ktorá by ho neumožňovala vypočuť ako svedka v prejednávanej veci, pričom výpoveď tohto svedka bola iba jedným z väčšieho množstva dôkazov, ktoré obvineného usvedčovali. K námietke zaujatosti prokurátor poukázal na dotknutú zápisnicu z hlavného pojednávania a odôvodnenie rozsudku okresného súdu, ktorý podrobne, zrozumiteľne a preskúmateľne vysvetlil svoj postup pri námietke zaujatosti a žiadosti o delegáciu veci obvineného V. H. s tým, že vyhodnotenie podania a postup súdu považuje za legitímny v intenciách dotknutých ustanovení Trestného poriadku. K namietaniu poľahčujúcich okolností prokurátor uviedol, že obvinený nevyužil právo urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. por. s tým, že obžalovaný nepriznal spáchanie skutku a neofutoval ho ani v záverečnej reči a poslednom slove a u obvineného neboli splnené zákonné podmienky na priznanie namietaných poľahčujúcich okolností s tým, že škodu zaplatila matka spoluobvineného V. H..

Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) na rozhodnutie o podanom dovolaní 9. decembra 2020, pričom 30. decembra 2020 bolo za spisom zaslané vyššie uvedené doplnenie dovolania obvineného z 23. decembra 2020, ktoré zaslal na vyjadrenie príslušnej okresnej prokuratúry priamo dovolací súd a táto sa k doplneniu dovolania nevyjadrila.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a) až g) nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti. Podnet podľa odseku 3 nemožno použiť na podanie dovolania, ak ho podala osoba uvedená v § 369 ods. 2 <. alebo <., namietaná okolnosť bola tejto osobe známa už v pôvodnom konaní a nebola namietaná najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

Podľa § 371 ods. 5 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. i) a podľa odseku 3 nemožno použiť, ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného.

Podľa § 374 ods. 3 Tr. por. v dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmieta dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 <..

Po predložení veci Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného spolu s predloženým spisovým materiálom a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov (§ 372 ods. 1 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Zároveň, ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Tr. por., pretože nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok určený na nápravu v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia na úrovni riadneho opravného prostriedku. Dovolanie, preto možno podať iba proti niektorým druhom súdnych rozhodnutí vydaných v trestnom konaní (sú výslovne uvedené v § 368 ods. 2 Tr. por., pričom minister spravodlivosti môže podať dovolanie aj proti rozhodnutiam uvedeným v § 371 ods. 2 Tr. por.), a to iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por. a dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 2 Tr. por.), pričom dovolací súd je viazaný uplatnenými vecnými dôvodmi dovolania (dovolateľom vytýkanými chybami) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, resp. z iných, dovolateľom neuvedených dôvodov (§ 374 Tr. por., § 385 Tr. por.). Dovolací súd pri náprave namietaných pochybení preskúma v zásade tie nedostatky, ktoré boli preskúmané už v odvolacom konaní a neboli napravené odvolacím súdom ako aj pochybenia spôsobené odvolacím súdom. Tomu zodpovedá aj obmedzenie možnosti podať dovolanie v prípade, keď neboli využité riadne opravné prostriedky (§ 372 ods. 1 Tr. por.) a povinnosť obsahovo namietat skutočnosti známe v pôvodnom konaní zakladajúce niektoré z dovolacích dôvodov najneskôr v odvolacom konaní (§ 371 ods. 4 Tr. por.). Obsah konkrétne uplatnených vytýkaných chýb a tvrdení, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, by mal vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pričom v skutočnosti obsahuje argumenty a tvrdenia stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu alebo iného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Tr. por., ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

V prípade dovolacích námietok obvineného M. L. tieto nenapĺňajú žiadny z uplatnených dovolacích dôvodov ani iný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

K zmene právnej kvalifikácie dovolací súd uvádza, že podľa § 278 ods. 3 Tr. por. súd nie je viazaný právnym posúdením skutku v obžalobe. V prejednávanej veci bol dotknutý skutok v obžalobe posúdený ako prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. k § 212 ods. 1 Tr. zák. a prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. k § 219 ods. 1 Tr. zák. Okresný súd po vykonanom dokazovaní v rozsudku upravil právne posúdenie tohto skutku spôsobom vyššie uvedeným, t. j. namiesto prvého z prečinov bola vina preukázaná ohľadom prečinu neoprávneného používania cudzieho

motorového vozidla spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. k § 216 ods. 1 Tr. zák. s príslušnou úpravou skutkovej vety v súlade s vykonaným dokazovaním a zachovaním totožnosti skutku s odôvodnením, že vykonaným dokazovaním nebol bez pochybností obvineným preukázaný úmysel spáchať krádež dotknutého motorového vozidla. Prečin podľa § 216 ods. 1 Tr. zák. a prečin podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. sú trestné činy rovnako závažné a v prípade oboch je zákonom ustanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody až na dva roky, takže nebol nutný ani postup podľa § 284 ods. 2 Tr. por. (uznať obžalovaného za vinného z trestného činu podľa prísnejšieho ustanovenia zákona, ako podľa ktorého posudzovala skutok obžaloba, môže súd len vtedy, ak obžalovaného na možnosť tohto prísnejšieho posudzovania skutku upozornil skôr, ako súd vyhlásil dokazovanie za skončené). Obvineného tvrdenie, že daným postupom súdu bolo porušené jeho právo na obhajobu, pretože išlo o kvalitatívne úplne odlišné trestné činy sa nezakladá na pravde z dvoch zásadných dôvodov. V prípade trestného činu krádeže aj trestného činu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla ide o trestné činy proti majetku, ktoré druhovo chránia ten istý objekt - vlastnícke právo a s ním súvisiace oprávnenia. Pokiaľ obvinený tvrdí, že sa nemal možnosť brániť proti trestnému činu, z ktorého bol uznaný vinným, tak dovolací súd poukazuje, že okresný súd zmenil právnu kvalifikáciu skutku z prečinu krádeže na prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla aj na základe vyjadrení samotného obvineného L., ktorý vo výpovedi na hlavnom pojednávaní a v záverečnej reči (s poukázaním na vyjadrenie svojej obhajkyne) uvádzal, že na dotknutom motorovom vozidle sa chcel len odvieť, nechcel ho predáť, resp. že sa nepodarilo preukázať úmysel obvineného si motorové vozidlo prisvojiť a obvinený motorové vozidlo len používal, chcel sa odvieť. Obvinený mal možnosť uplatniť svoje právo sa vyjadriť k zmenenej právnej kvalifikácii v odvolacom konaní. Z uvedeného vyplýva, že právo na obhajobu nebolo u obvineného porušené a tobôž nie zásadným spôsobom a nebol splnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Pokiaľ obvinený poukazuje na nezákonnosť výpovede svedka W. I., tak k takému záveru dovolací súd nedospel. Treba uviesť, že v čase vykonania hlavného pojednávania nebol W. I. v prejednávanej veci obžalovaný a pokiaľ nie je osoba v tej istej veci obžalovaným (hoci by mala byť účastníka na spáchaní skutku), nie je možné, aby bolo procesné postavenie takej osoby iné ako svedka. Napríklad dokonca aj v situácii, keď je obžaloba podaná na viaceré osoby a niektorá z nich sa stane právoplatne odsúdenou na základe vydania trestného rozkazu v danej veci, tak už ohľadom ostatých pôvodne spoluobvinených, v prípade ktorých trestný rozkaz nenadobudol právoplatnosť v dôsledku podania odporu proti nemu, následne na hlavnom pojednávaní už vystupuje právoplatne odsúdená osoba v procesnom postavení svedka, hoci pôvodne bola v danej veci na neho podaná tá istá obžaloba ako na spoluobvinených. Z uvedeného je zrejmé, že v prípade uvádzaného svedka je nesprávne tvrdenie, že by išlo o dôkaz, ktorý nebol vykonaný zákonným spôsobom, a teda nebol splnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. Navyše pre úplnosť treba uviesť, že z meritórnych rozhodnutí je zrejmé, že vina bola dovolateľovi preukázaná aj na základe ďalších zabezpečených dôkazov vrátane výpovede samotného dovolateľa a v prípade uvedeného svedka nešlo o jediný usvedčujúci dôkaz.

V prípade dovolacej námietky, že v pôvodnom konaní nekonal súd o námietke zaujatosti vrátane návrhu na odňatie a prikázanie vecí, dovolací súd uvádza, že o uvedenej námietke, ktorá by spadala pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. e) Tr. por. (vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania) nemožno konať s poukazom na § 371 ods. 4 Tr. por., keďže dovolateľ takú okolnosť známu už v pôvodnom konaní nenamietal najneskôr v konaní pred odvolacím súdom. V tomto ohľade dovolací súd uvádza, že námietku zaujatosti a návrh na odňatie a prikázanie vecí podal iba spoluobvinený V. H., čo vyplýva z jej obsahu (č. l. 910) a je to zrejmé aj z obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní z 9. apríla 2019 (č. l. 912, 917), na ktorom bola táto písomnosť predložená, ako aj z obsahu rozsudku okresného súdu (strana 19). Navyše treba uviesť, že okresný súd sa týmto podaním riadne zaoberal a zákonným spôsobom vysporiadal a predovšetkým, že obsahom uvedeného podania bol namietaný vzťah obvineného H. k určitej osobe, avšak nie dovolateľa.

Pokiaľ dovolateľ namietal, že mu nebolo umožnené urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. a skutok oľutovať, tak uvedené sa nezakladá na pravde, keďže dovolateľ podľa zápisnice o hlavnom

pojednávani z 19. februára 2019 túto možnosť po riadnom predošlom poučení nevyužil a uviedol, že nechce urobiť žiadne vyhlásenie (vyhlásenie sa pritom robí ku každému skutku obžaloby osobitne, čo vyplývalo aj z poučenia, č. l. 741-742) a tiež nič nebránilo, aby dovolateľ prejavil ľútosť nad svojím konaním, či už počas výpovede, alebo v záverečnej reči či v poslednom slove. Pokiaľ dovolateľ namieta, že mu boli nesprávne určené poľahčujúce a pritŕažujúce okolnosti, tak taká námietka je z pohľadu dovolacích dôvodov irelevantná, keďže podľa ustálenej súdnej praxe otázka zisťovania, resp. zhodnotenia existencie poľahčujúcich okolností a pritŕažujúcich okolností je otázkou skutkovou, ktorá je vylúčená z preskúmania dovolacieho súdu v prípade, že tento koná na podklade dovolania obvineného podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a iba v prípade, že súd vo výroku napadnutého rozhodnutia konštatuje danosť niektorej takejto okolnosti, či už poľahčujúcej alebo pritŕažujúcej, ale v rozpore s tým ju nezoberie do úvahy pri úprave trestnej sadzby pri ukladaní trestu tak, ako to ustanovuje § 38 ods. 2 až 4 Tr. zák., ide o skutočnosť, ktorá za splnenia podmienky uvedenej v § 371 ods. 5 Tr. por. môže znamenať naplnenie dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. ako nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia (R 18/2015). Uvedené nie je tento prípad, keďže z napadnutých meritorných rozhodnutí vyplýva, že u obvineného pri prevažovaní pomeru pritŕažujúcich okolností sa zvyšovala dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu z rozdielu jej hornej a dolnej hranice, teda s použitím § 38 ods. 4 Tr. zák. Keďže obvinený spáchal dva prečiny, bol mu aj správne ukladaný úhrnný trest podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. Uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere tri roky je pritom uložený v upravenej trestnej sadzby najprísnejšieho z dotknutých trestných činov (prečin podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. so zákonom ustanovenou trestnou sadzbou trestu odňatia slobody jeden rok až päť rokov, ktorá na základe § 38 ods. 4 Tr. zák. bola upravená na dva roky a štyri mesiace až päť rokov). Z uvedeného je zrejmé, že námietky dovolateľa nenaplnili ani dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. h) a písm. i) Tr. por.

Z vyššie uvedeného zároveň vyplýva, že bolo irelevantným poukazovanie dovolateľom na konanie pred okresným súdom (§ 374 ods. 3 Tr. por.), keďže ani v jeho konaní neboli zistené vytýkané pochybenia.

Na základe uvedených skutočností dovolací súd zistil, že podaným dovolaním nebol splnený žiadny dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a preto na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.